

Zapatero, amb més bon color

El president va connectar al Cercle amb un discurs integrador i 'montillista' en finançament

JOAN TAPIA

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 01.06.08

Fa un any, al Cercle d'Economia, José Luis Rodríguez Zapatero va llegir un paper correcte. Però sense ànima. El president estava absent. ¿Pensava en la derrota de les municipals? ¿En el fracàs de la treva? Ahir temia que s'hagués de titular: Zapatero, com Rajoy, també perd l'ocasió. Però no. Va arribar amb un gran actiu, la victòria electoral, i amb un toro temible. L'economia es desaccelera, la construcció cau, i el producte interior brut creix només el 0,3% (1,2% anual) el primer trimestre. A més a més, la inflació es dispara fins al 4,7%. I l'índex de confiança econòmica del CIS (mínim 0, màxim 100) se situa a l'abril al 33,8, amb una caiguda del 25% respecte al 2007.

Però Zapatero sap rebotar. I connectar. D'entrada, va ser amable. Va dir que Catalunya és una economia oberta al món en un 66%, 6 punts més que Espanya, va felicitar José Montilla per les pluges del maig que solucionen la crisi de l'aigua, i va agrair els resultats electorals. Sap que, sense Catalunya, Mariano Rajoy governaria Espanya. Per això el seu discurs ha adquirit gravetat i el seu optimisme és més raonat. Ahir va insistir a mirar al futur, no al passat, en la seva voluntat de diàleg amb tots els partits i va agrair a Daniel Sánchez Llibre la seva presència (necessita els vots de CiU). I, contestant José Manuel Lara, va confirmar que busca acords amb el Partit Popular en terrorisme, justícia, política exterior i pensions. Va sospirar per una legislatura amb un altre color. Però és Zapatero (també Rajoy) qui exhibeix un color més integrador.

Per la transparència

En finançament autonòmic, on les seves paraules serien analitzades amb lupa, va estar montillista, sense renegar de Manuel Chaves. Va afirmar que es pot aconseguir un acord general, que es complirà l'Estatut, que la solidaritat ha de ser transparent i que s'han de garantir els serveis bàsics, especialment "sanitat, educació i serveis socials" (doctrina Castells). I va afegir que el criteri essencial serà la població.

A l'enfocar la por existent a la crisi econòmica va ser caut i raonable. El dia anterior, Rodrigo Rato, al defugir la invitació de Josep Piqué a disparar sobre els 400 euros, va dir que era la nostra primera crisi dins de l'euro i que ja no podíem recórrer a la política monetària ni a la canviària, que es podia usar la política fiscal (sense explicar com), i es va dedicar a glossar la importància de les reformes liberalitzadores per insuflar competitivitat. Ahir Zapatero va insistir en la política pressupostària, dient que hi havia marge per abaixar impostos i injectar capacitat de compra (els 400 euros) i per mantenir les inversions en infraestructures, absolutament vitals per a una productivitat més gran.

Però al parlar de la inversió en innovació i detallar les reformes imminents va desenvolupar el guió de Rato. Advocar per reduir en un 30% les càrregues administratives de les empreses, traslladar amb rapidesa la directiva de serveis de la Unió Europea, per augmentar la competència en el transport ferroviari de mercaderies, per fer que la tarifa elèctrica reculli l'augment de preu del petroli i per la interconnexió elèctrica amb França són coses que no poden sinó ser aplaudides per un liberal, temperat per l'FMI, com Rato. O per socialistes liberals com Montilla, que va apostar per més iniciativa privada i menys dirigisme. Però la seva

reticència a la qüestió nuclear --en dissonància amb Felipe González-- va ser poc convincent, en especial si vol la interconnexió. Com va dir Artur Mas divendres, ¿l'energia nuclear ja és bona si es produeix a uns quants quilòmetres de la Jonquera?

No només encerts

I parlar després de Vedrine, exministre d'exteriors de França, és perillós. ¿Tot el que interessa a Catalunya de la política exterior, i d'Europa, és el pacte amb el PP? I algú em va dir a cau d'orella que Zapatero es tornava a equivocar amb la tarifa elèctrica "social". ¿No serien millor unes tarifes racionals i que les ajudes als consumidors vinguessin després amb subvencions objectives? També ha de mirar l'anàlisi d'Olivier Blanchard sobre el perill portuguès, ja que el nostre dèficit exterior ha crescut durant el primer trimestre, tot i la desacceleració.

Zapatero va exhibir més bon color que fa un any. Però encara necessita més bronzejat.